

4.1.05

דוב ויזר הלך לעולמו.

איש גדול מימדים עם לב רחב פתוח ואוהב.

עוד כילדה אני זוכרת את דובל'ה (כך קראתי לו) תמיד עם חיוך, תמיד יש לו משהו טוב להגיד לי. חדוה הוא קרא לי ואני עד היום לא יודעת מאיפה זה בא.

אם ארצה לציין משהו מיוחד אצל דוב זו האהבה ללא גבול, המסירות והאחריות שלקח על משפחתו בזמנים טובים אך בעיקר בקשים, וכאלה לצערנו היו. כשחנה ז"ל אשתו חלתה דוב טיפל בה במסירות אין קץ וניסה להקל עד כמה שאפשר את מכאוביה עד שנפטרה. כאשר שולי איבדה את ג'פרי בעלה, דוב היה משענת חזקה ותומכת לשולי ואורלי.

כאשר מצא אהבה חדשה – אושי – וכשהיא חלתה טיפל גם בה מבלי להתלונן.

במעין צבי, דב ראה בית ובחברים משפחה, לכן גם כאשר עבר לגור בירושלים עמד על כך שהקשר לא יתנתק וכל פעם שבא לביקור כאילו שב הביתה, וכך גם היה כאשר חזר מירושלים ואת שנותיו האחרונות חי במעין צבי.

דב פעל רבות למען ביתו, היה חבר בועדות שונות: ו. שיכון, ו. עבודה, ו. מינויים מזכירות ועוד ועוד. וגם עמד בראש חלק מהן.

אך בעיקר אני זוכרת את דובל'ה הנהג של הבדפורד, הלילנד
ובחשמליה. בהתחלה כאחראי על כל ענייני החשמל בקיבוץ. וכשכבר
לא יכל לטפס על העמודים והסולמות, המשיך לתקן ולשפץ כל מכשיר
שהוכנס לחלון החשמליה.

דב נולד בשנת 1919 בלייפציג שבגרמניה ועלה לארץ עם עליית
הנוער בשנת 1935. הצטרף לדגניה ומשם עם עוד חברים לרחובות
ואח"כ למעין צבי שעדיין שכנה למטה.

את חנה פגש כאשר הגיעה לביקור במעין ובשנת 1940 התחתנו.
לדב וחנה נולדו שני ילדים: דוד ושולי.

בין כל המשברים דובל'ה תמיד היה אופטימי, תמיד שמח. אהב את
המסיבות בקיבוץ ובעיקר את חגיגות פורים והשנה האזרחית וכמה
סימלי הוא שסיים חייו כשכל העולם חוגג תחילתה של שנה חדשה.

נזכור אותך תמיד

ת . נ . צ . ב . ה

רשמה עדנה